

Biblická hodina – Biblické príbehy SZ

Stvorenie

Nad všetkým stojí Boh, ktorý hovorí slovo, čo sa stáva realitou. Jeho stvorenie je kreatívne a zmysluplne urobené, všetko má poriadok a hoci je tu rozmanitosť, všetko je v súlade s tým druhým a napokon všetko je v súlade s Bohom.

Vo stvorení je teda systém:

1. deň: stvorenie svetla a oddelenie svetla a tmy: vytvára sa priestor, v ktorom vznikne všetko ostatné. Všetko dostáva svoju nezameniteľnú úlohu. Toto ešte nie je svetlo oblohy. Toto svetlo predznamenáva, že niečo bude nasledovať, že kvôli niečomu sa toto deje. Pán Boh chce všetko nastaviť tak, aby to fungovalo. Spustí mechanizmus prírody, o ktorý sa stará, ale pri ktorom nemusí do detailu byť. Ak to stvoril, už to bude fungovať. A zároveň nám *toto svetlo pripomína a symbolizuje Boha, z ktorého svetlo pochádza, On je tu jediným zdrojom svetla a pred ktorým ustupuje každá temnota.*

2. deň: obloha a vody nad a pod oblohou, kolobeh vody: voda je nutná pre život. Dodnes sa na mesiaci a Marse hľadá voda, pretože tá je podmienkou a predpokladom života. Vody nad oblohou symbolizujú nekonečný vesmír, ktorý je akoby len Božou sférou. Vody pod oblohou symbolizujú priestor, v ktorom bude žiť človeka. No všetko je to spojené. *Hoci to hore bolo u židov miestom Hospodina a to dole priestorom protibožských síl, všetko je to v Božích rukách a všetko je v Jeho službách.* Biblia neuznáva dva protichodné svety – hore nebo a dolu peklo – všetko je totiž Božie, aj stvorenie.

3. deň: súš, more, zeleň, byliny, ovocné stromy aj stromy ako také: priestor hore je už akoby uzavretý, teraz sa Pán Boh sústredí na priestor dolu, kde bude žiť človek. Pán Boh nepotrebuje takú „starostlivosť“, ako ju potrebuje a vyžaduje život človeka. A tak dolu – v priestore ľudí – vytvára Hospodin zem a vody. Hoci je na svete viac oceánov, morí a vodných tokov ako pevniny, Pán Boh tejto vode stanovil hranice. Židia si neskôr pod morom predstavovali oblasť protibožských síl, pretože nevedeli toto územie preskúmať. No more nie je vyňaté spod Božej kreativity, záujmu či vplyvu. Podklad je pripravený, zem môže byť zaplnená. Zem poslúcha svojho Stvoriteľa a vydáva rastliny všetkého druhu. *Všetko rastie na Boží príkaz, pre človeka, ktorý sa o toto bude starať a z tohto sa bude živiť. Zároveň je rastlinstvo dôkazom Božej lásky a starostlivosti,* pretože človek sa najprv živil len rastlinami.

4. deň: slnko, mesiac, hviezdy, čas: Pán Boh tvorí svetlá, lampy na nebi so službou na zemi. Okrem toho, že budú slúžiť na svietenie, sú zároveň aj tvorcami času a znamením zmyslu Božieho stvorenia aj ľudskej činnosti. Ide tu nielen o čas na hodinkách, ale aj o čas bohoslužby. Teda mesiac a hviezdy a slnko nám boli dané, aby nám pripomínali nielen hodiny a tým aj priestor na prácu aj spánok, ale aj aby nám pripomínali časový priestor na bohoslužbu, ktoré nám pripomínajú, že sme stále pod Božím poriadkom a máme preto čas využívať správne. Zaujímavé je, že tu nemáme mená týchto nebeských telies – spomínajú sa iba hviezdy – a to práve preto, aby bolo jasné, že ony nemajú žiadnu moc (astroológia). ***Pán Boh v tomto stvoriteľskom diele vystupuje ako spojenec človeka, všetko to tvorí s tým, že má pred sebou cieľ: muža a ženu. Oni budú pracovať a oddychovať, na čo im Pán Boh stvoril nebeské telesá a čas.***

5. deň: vodné živočíchy a vtáctvo: Pán Boh zaplnil vody, aj takými živočíchmi, ktoré dnes už nevieme identifikovať a tiež zaplnil nebeskú oblohu vtákmi. Pán Boh sa tu vybláznil, keďže sú to tvory rôzneho druhu, ktoré dostali príkaz, aby sa množili a naplnili more aj zem. ***Máme tu akoby prvé požehnanie a to pre zvieratá, ktoré majú čo-to spoločné s človekom: sú živými tvormi, schopnými – do určitej miery – vzťahov.*** Už môžu byť stvorené živé organizmy, pretože je pre nich už vybudovaný priestor na život, na stravu. Aj veda dokazuje, že všetky živočíchy pochádzajú z morského prostredia, neskôr sa z nich stali vtáci a až potom vznikli zvieratá na súši.

6. deň: suchozemské živočíchy a človek: v tento deň sa začína posledné dejstvo pred vyvrcholením celého stvorenia. Boh tvorí 3 skupiny živočíchov: dobytok, plazy a poľnú zver znovu v rozsahu, o ktorom dodnes nemáme ani potuchy. Zvieratá boli používané ku zobrazovaniu rôznych božstiev a preto aj tieto pomenovania v sebe nesú mytologické predstavy rôznych netvorov, ktorí – napriek všetkému – sú pod Božím dohľadom a teda nie sú viac ako Hospodin. My by sme možno niektoré zvieratá označili za nepotrebné alebo škaredé, ale Pán Boh to nerobí: ***všetko je vytvorené s láskou, vášňou a zámerom, ktorý človek nemusí celkom poznať či pochopiť, ale Boh presne vie, prečo niektoré zvieratá stvoril.*** Vedci iba „oňuchávajú“ k zámeru Božej stvoriteľskej moci.

Prichádzame ku vrcholu Božieho stvorenia: **vytvorenie človeka.** Tu však nastáva zlom: už žiadne: buď človek a bol človek. Ani: zem vydaj človek a on zrazu bol. Pán Boh ku stvoreniu svojho „hlavného“ stvorenia pristupuje iným spôsobom: **Boh sa sám v sebe rozhoduje vytvoriť tvora Jemu podobného.** Nehovorí sa tu o vytvorení jedného človeka, ale človeka ako takého (slovo „ádám“ v hebrejčine je slovo pomnožné). Človek je stvorený ako jednotný

celok pred Bohom, je poznamenaný Jeho dotykom, je Božím vlastníctvom. Boh v človeku bude zjavovať seba a dokazovať svoju lásku, pravdu. Človek stojí v bezprostrednom vzťahu ku Hospodinovi. Človek teda nie je tvorený ako otrok, ale je stvorený v závislosti na Bohu, zároveň však v oddelení od Neho. Je Božím dieťaťom, ale sám nie je Boh. Je slobodný a zároveň slúži Pánovi.

Človek bol stvorený – podobne ako niektoré zvieratá – **ako samec a samica: jediný závažný rozdiel medzi ľuďmi, no to nebráni, aby obaja stáli pred Bohom v rovnosti a jednote.** Pretože až spolu sú človekom (nie je to nutne manželský vzťah, ale vzťahy ako také). **Pán Boh človeka požehnal:** plodenie, rozmnožovanie je Božím poriadkom, ktorý sa týka aj zvierat, nielen človeka. Vláda pre krehkého človeka znamenala poverenie od Stvoriteľa k užívaniu i starostlivosti nad ostatným stvorením. No Pán Boh nenechal človeka samého v tejto zodpovednej úlohe, On sám dáva človeku zem aj všetko ostatné. Človek dostáva na stravu rastliny, až hriechy človek dostáva možnosť jesť zvieratá. Doteraz teda tvoril Boh pre človeka, teraz sa karta obracia a človek má žiť pre Boha.

Končí sa 6 deň, všetko je pripravené. ***Už sú dané všetky predpoklady pre život. Všetko je urobené tak, aby zem bola pre človekom miestom slobody, radosti a pokoja.*** K tomu to speje, pretože aj celé stvorenie je takto opísané. Nie ako nejaký ťažký zápas, urputné snaženie sa, krotenie zla či temnoty, ale ako kreatívne, láskavé tvorenie sveta bez nepriateľstva, ale s láskavým poriadkom, **pre človeka. Ten tu nie je tulákom, bezdomovcom otrokom plným strachu a úzkosti, ale je tu ako Božie dieťa, služobník s výsadami a slávou.**

Zaujímavé je, že po stvorení všetkého nie je človek pozvaný k práci, ale k odpočinku. Je to dar Boží: človek musí vedieť pracovať, ale musí vedieť, aj kedy treba prestať. Sviatocný deň je tu na to, aby si človek pri všetkej práci nanovo uvedomil, že je slobodný a že má dôvod byť vďačný a šťastný. Tento deň – hoci je sviatocný a oddychový – je rovnako Boží ako deň prvý či štvrtý. Teda **človek má žiť pre Boha každý deň nielen výnimočne.** Zaujímavé je tiež to, že **tento deň siedmy nekončí:** nie je tu dodatok, ako pri ostatných dňoch: a bol večer a bolo ráno. Tento siedmy deň trvá stále až kým plynule neprejde do večného odpočinku v nebi.

Pán Boh neprestal tvoriť preto, lebo bol unavený, ale preto, že všetko bolo hotové a pripravené. Napriek tomu svoje stvorenie neopúšťa, ale navždy zostáva s ním. Pretože: všetko, čo Boh urobil bolo dobré, bolo super a úžasné a aby také zostalo, nemôže existovať bez svojho Stvoriteľa. Z Neho prúdi život, On je Zdrojom existencie všetkého. **A všetko toto – od prvého po posledný**

deň – nadobúda zmysel v Ježišovi Kristovi, skrze ktorého a pre ktorého bolo všetko stvorené. On je tým dokonalým človekom, ktorý naplňa všetky túžby Boha o človeku. *V Ňom sa môžeme približovať tomu pôvodnému zámeru nášho Pána o našej existencii a úlohe.*

ES 616